॥ १२ ॥ शंके दधिमुखस्य परावृत्या गमनात् ॥ १३ ॥ किंचायं हर्षादाख्याति सुग्रीवसंदेशमितिशेषः ॥ तेनच हेतुना जानामि ॥ रामेण श्रुतोयं वृत्तांतइति ॥ तत्तस्माद कार्ये वनविध्वंसनरूपे कृतेसतीहस्थातुं नोऽस्माकं नक्षमं नयुक्तं ॥ १४ ॥ किंशेषं नकिमपिशिष्टमित्यर्थः ॥ गमनमुचितमितिशेषः ॥ १५ ॥ कर्तव्ये कर्तव्येर्थे भवद्भिः

शीघ्रंप्रेषयसर्वांस्तानितिहोवाचपार्थिवः॥ श्रुत्वादधिमुखस्यैतद्वचनंश्लक्ष्णमंगदः॥ १२ ॥ अब्रवीत्तान्हरिश्रेष्ठोवाक्यंवाक्यविशारदः॥शंकेश्रुतोयंवृत्तांतोरामेणहरियूथपाः॥१३॥ अयंचहर्षादाख्यातितेनजानामिहेतुना ॥ तत्क्षमंनेहनःस्थातुंकृतेकार्येपरंतपाः॥ ॥ १४॥ पीत्वामधुयथाकामंविक्रांतावनचारिणः॥ किंशेषंगमनंतत्रसुग्रीवोयत्रवानरः॥ १५॥ सर्वेयथामांवक्ष्यंतिसमेत्यहरिपुंगवाः॥ तथास्मिकर्ताकर्तव्येभवद्भिःपरवानहं॥१६॥ नाज्ञापयितुमीशोहंयुवराजोस्मियद्यपि॥ अयुक्तंकृतकर्माणोयूयंधर्षयितुंबलात्॥ १७॥ ब्रुवतश्चांगदस्यैवंश्रुत्वावचनमुत्तमं॥ प्रहृष्टमनसोवाक्यमिदमूचुर्वनौकसः ॥१८॥ एवंवक्ष्यतिकोराजन्प्रभुःसन्वानरर्षभ॥ऐश्वर्यमदमत्तोहिसर्वोहिमितिमन्यते॥१९॥तवचेदंसुसदृशंवाक्यंनान्यस्यकस्यचित्॥ सन्नतिर्हितवाख्यातिभविष्यच्छुभयोग्यतां॥ २० ॥ सर्वेवयमपिप्राप्तास्तत्रगंतुंकृतक्षणाः ॥ सयत्रहरिवीराणांसुग्रीवःपतिरव्ययः॥ २१ ॥ त्वयाद्यनुक्तैर्हरिभिर्नैवशक्यंपदात्पदं॥ क्वचिद्गंतुंहरिश्रेष्ठब्रूमःसत्यमिदंतुते॥ २२ ॥ एवंतुवदतांतेषामंगदःप्रत्यभाषत ॥ साधुगच्छामइत्युक्त्वाखमुत्पेतुर्महाबलाः॥ ॥ २३॥

परवानहं भवदधीनइत्यर्थः॥१६॥यद्यपि अहं युवराजोस्मि युष्मानाज्ञापयितुं नेशश्च॥तत्रहेतुःकृतकर्माणोयूयं कृतकर्माणोयुष्मान् इत्यर्थेआर्षमिदं तथापि परं अतः बलाद्धर्षयितुं न युक्तं ॥ १७ ॥१८॥ अहंप्रभुरितिशेषः ॥१९॥ सन्नतिर्विनयः भविष्यच्छुभयोग्यतां भाविनीं भाग्योन्नतिं आख्याति सूचयति ॥२० ॥ अत्र देशे प्राप्तावयं यत्र सुग्रीवस्तत्र गंतुं कृतक्षणाः कृतोत्साहाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ महाबलास्ते गच्छामइत्युक्त्वा खमुत्पेतुरित्यन्वयः ॥ २३ ॥